

نوسان ارز، تورم و بی‌ثباتی اقتصادی؛ سه گانه مشکل آفرین

رئیس انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان سازه های فولادی استان اصفهان گفت: مهم‌ترین مشکل فعالان اقتصادی نوسان قیمت ارز، نرخ بالای تورم و عدم ثبات اقتصادی است. این سه عامل موجب می‌شود که فعال اقتصادی در لاک دفاعی خود فرو برود، پیشروی نکند و فقط به فکر حفظ سرمایه خودش باشد که همین مسئله رشد اقتصادی کشور را به چالش می‌کشد.

علیرضا بینا در گفتگو با روابط عمومی اتاق بازرگانی اصفهان درخصوص فشار مشکلات بر فعالان اقتصادی استان خاطرنشان کرد: عمده فشار تحت تاثیر تصمیمات یکسبه مسئولان است که بدون پیش بینی تبعات آنها گرفته می‌شوند. متأسفانه، یک نفر متخصص از صنعت فولاد در میان تصمیم گیران نیست. خودشان تصمیم می‌گیرند که مثلاً فلان محصول صادر شود یا نشود؛ در این شرایط ما هر شب منتظر ایجاد بحران هستیم؛ درحالی که بسیاری از شرکت‌ها برای صادرات یک محصول تاسیس می‌شوند؛ به همین علت، آنها ورشکست می‌شوند. درواقع، خودتحریمی بیشتر به صنایع ضربه زده است و می‌زند.

وی در پاسخ به این پرسش که پیشنهاد و راهکار شما در این خصوص چیست، گفت: دولتمردان باید در مبنای قانون گذاری با متخصصان آن حوزه مشورت و سپس تصمیم گیری کنند؛ برای مثال، از اول سال تا کنون سهمیه مواد اولیه بین 4۰ تا 6۰ درصد کم شده است و از طرفی قطعی برق در تابستان و نبود گاز در زمستان بر مشکلات تولید افزوده است؛ به گونه ای که ما هر روز یک مشکل اساسی روی میز داریم.

بینا افزود: ابتدای سال 1402 متوجه شدم که ثبت نام و بارگذاری اطلاعات در سامانه مودیان الزامی شده است و همه ملزم شده اند که همه فاکتورها و اطلاعات خود را در آن بارگذاری کنند. یک شبه شرکت‌ها را با چالش بزرگی مواجه کردند. جالب این است که بسیاری از سوالات ما را خود کارمندان اداره دارایی هم نمی‌دانند چون کار آنها غیرکارشناسی بوده است. آنها تا امروز نتوانسته اند مشکلات ما را حل کنند؛ فقط بدون ایجاد زیرساخت چالش درست کرده اند. سامانه به خاطر ترافیک بالا باز نمی‌شود. به عنوان نمونه هنگامی که کسی هنوز کد کالا ندارد؛ ما را ملزم کرده اند که اگر کد کالا را رد نکنیم چندین برابر جریمه می‌شویم و هزاران خطر و تهدید دیگر که میل و رغبت سرمایه گذار و فعال اقتصادی را برای کار در این شهر نابود می‌کند.

این فعال اقتصادی در همین راستا تاکید کرد: سامانه مودیان زیرساخت لازم را ندارد. باید آموزش های لازم را به کاربران بدهند و در پیاده سازی آن اجبار و تهدید را با آگاهی دادن و تبلیغ منافع آن عوض کنند که اگر به همین روال پیش بروند، در آینده نه چندان دور، متخصص و حتی دکتر عمومی نیز نخواهیم داشت.

بینا با اشاره به راهکار برون رفت از این مشکلات تصریح کرد: تنها راهی که می‌توانیم کشور را سربلند کنیم، این است که با به وجود آوردن سیستم های شفاف و مشارکت دادن فرهیختگان و صنعتگران در تصمیم گیری ها کاری کنیم که روحیه امید و همکاری و خلق ارزش افزوده روی منابع مان افزایش یابد. من تا به امروز در این ۲۵ سال از طرف دولتمردان غیر از گزینه های تهدید چیز دیگری ندیده ام حتی یک ذره و یک مورد تشویق؛ من کارخانه ای را که صد درصد به خارج وابسته بود از وابستگی نجات دادم و کشور را از این مورد بی نیاز کردم؛ اما پاداش خود را فقط مالیات و جریمه دیدم.

وی در همین راستا تصریح کرد: طبق قانون، تأمین اجتماعی فقط می‌تواند یک سال قبل را رسیدگی کند ولی آنها با اعمال فشار روی مبادی قانون گذاری کاری کردند که قانون را به نفع خود تفسیر کنند و بگویند این قانون شامل حال کسانی که کالا را بر اساس سفارش می‌سازند نمی‌شود و این شرکتها را تا 10 سال قبل می‌توانند بازرسی کنند؛ درحالی که بیش از 90 درصد شرکتها سفارشی کار می‌کنند. تأمین اجتماعی هر روز قانون هایشان را به نفع خود به روز می‌کند و هزار و یک دلیل می‌آورد تا صنعتگر و تولیدکننده را تحت فشار قرار دهند.

رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل شرکت آرمان صنعت آسیا در پاسخ به این پرسش که نظرتان در باره سرمایه گذاری در اصفهان چیست، گفت: من به عنوان یک اصفهانی، بد اصفهان را نمی‌گویم و نمی‌خواهم؛ ولی استان اگر به این ترتیب پیش برود، محکوم به فناست؛ نه آب داریم، نه هوا و نه حمل و نقل درست و حسابی؛ در سال 1400 مالیات وصول شده در اصفهان ۱۰۴ درصد بیش از پیش بینی معین شده بوده است. این ها خوشحالی ندارد؛ زیرا سبب سرمایه گریزی از اصفهان می‌شود و در هر جامعه ای که نیاز به پیشرفت و ارتقا دارد، اگر سرمایه گذار را در کنار خود نداشته باشد قطعاً نمی‌تواند به آن اهداف خود برسد. همه قوانین را که می‌خواهند در کشور به اجرا درآورند، به صورت پایلوت به روی بدن کم جان اصفهان امتحان می‌کنند و مدیران این استان به جای اینکه حامی استان، سرمایه گذاران و مردم باشند؛ مجری اعمال قوانین آزمایشگاهی روی اقتصاد بیمار این استان هستند.

وی در پاسخ به این پرسش که چگونه می‌توان با عوامل ایجادکننده آلودگی، ترافیک و غیره برخورد کرد، گفت: خیابان های آمادگاه و شمس آبادی در مرکز شهر و از نقاط پرتردد شهر اصفهان هستند؛ به همین جهت، شهر و خیابان های اطراف قفل می‌شود. بنابراین، یکی از راهکارها تمرکززدایی است. می‌توان تمرکززدایی کرد و مرکزی مثل شهرک سلامت را کمک و حمایت کنیم تا ابعاد کامل پروژه به بهره برداری برسد و بتوانیم بخشی از ترافیک مرکز شهر را بهبود بخشیم.

بینا تاکید کرد: برای کلانشهری با ۶ میلیون نفر جمعیت باید زیرساخت ها را درست کنیم. اتوبوس های باکیفیت فراوان و مترو توسعه یافته در کل شهر و استان داشته باشیم. خودروهای خود مدیران هم تک سرنشین هستند. زیرساخت با برنامه ریزی و بودجه درست می‌شود. استان اصفهان بیشترین مالیات را می‌دهد ولی در گرفتن امکانات، آخرین استان است.

وی تصریح کرد: دولت در صنعت برق سرمایه گذاری نمی‌کند و به بخش خصوصی می‌سپارد. سال ۹۰ می‌خواستیم نیروگاه تاسیس کنیم اما شرایط را که دیدم، پا عقب گذاشتم؛ زیرا قوانین به نحوی نگارش شده بود که به سختی می‌توانستی پس از 10 سال سرمایه ات را برگردانی و بعد از آن باید به فکر سود پروژه می‌بودی؛ در صورتی که اگر همان سال قوانین را به گونه ای که مشوق سرمایه گذاری باشد نوشته بودند امروز کشور با بحران بی برقی مواجه نبود. بنابراین، خیلی از کارها را بخش خصوصی می‌تواند انجام دهد ولی قوانین به نفع فعالان اقتصاد نیست. بخش خصوصی بسیار هوشمند است. هوش واقعی در بخش خصوصی است؛ چون خودش را با قانون و دستور و رویه مقایسه نمی‌کند؛ خودش را با واقعیت منطبق می‌کند.

بینا در باره بحران آب گفت: ۲۵ سال پیش در درس استادی حاضر شدم. به گفته او ایران مشکل آب ندارد؛ بلکه مشکل مدیریت منابع آب دارد. این قضیه را الان با تمام وجود حس می‌کنم. یک مدیر بدون اینکه اثر حرف خودش را ببیند و با کارشناسان خیره مشورت کند، آب را استانی تقسیم می‌کند و فاجعه کنونی برای اصفهان رقم می‌خورد. با برداشت آب در دوره آقای خاتمی اصفهان مشکلی را حس نکرد ولی در ادامه با برداشت های بعدی و افزایش جمعیت، به مشکل و فاجعه برخوردیم. علت این است که مسئولان

آینده نگر نیستند.

وی ادامه داد: مهم ترین مشکل فعالان اقتصادی نوسان قیمت ارز، نرخ بالای تورم و عدم ثبات اقتصادی است. این سه عامل موجب می شود که فعال اقتصادی در لاک دفاعی برود و پیشروی نکند و فقط به فکر حفظ سرمایه خودش باشد و در ادامه، رشد اقتصادی کشور به چالش برمی خورد.

بینا افزود: فرونشست زمین در اصفهان، سرمایه گریز شدن این استان را تشدید می کند؛ چون در جاده ها با اطمینان نمی توانیم رانندگی کنیم و هر لحظه احتمال تخریب جاده، کارخانه و خانه ما وجود دارد! مسئولان خودشان را به خواب زده اند. در حال حاضر، قسمت وسیعی از خانه اصفهان خالی از سکنه شده است. ساختمان ها دارد ترک می خورد. این درحالی است که شهر اصفهان ۱۳ خواهرخوانده دارد و اصفهان اعتبار ایران در جهان است؛ آب نباشد، اصفهان نابود می شود.

وی تاکید کرد: کدام استان ظرفیت پذیرش ۶ میلیون نفر اصفهانی را دارد؟! پس در نتیجه کشور هم با چالش روبه رو می شود. اوضاع خیلی اورژانسی است. در بحث جلوگیری از سرمایه گریز شدن باید در لحظه تصمیم بگیریم.

رئیس هیأت مدیره شرکت آرمان صنعت آسیا درخصوص سوابق کاری خود افزود: از سال ۱۳۷۷ وارد صنعت شدم و در سال ۷۹ اولین کارخانه خود را در زمینه ساخت قطعات یدکی برای کارخانجات نورد گرم تأسیس کردم. پس از سه دهه به خاطر شرایط و نیازهای کشور، به اتفاق همکارانم به سمت تولید تجهیزات فلزی و صنعتی رفتیم.

وی با اشاره به فعالیت های گسترده خود تصریح کرد: ما در پروژه های بزرگی مثل طرح توازن ذوب آهن، متریال هندلینگ فولاد نی ریز و طرح های توسعه فولاد مبارکه و پالایشگاه اصفهان همکاری داشتیم. همچنین، تاکنون با شرکت های سیمانی، فولادی و شرکت های پالایشگاهی بسیاری کار کرده ایم؛ و اکنون کارخانه ای مجهز به تکنولوژی های روز در زمینه تولید سازه های فولادی داریم که بسیاری از کارهای سنتی را با دستگاه های اتوماتیک انجام می دهیم که اکثر آنها وارداتی هستند و در دهه ۸۰ آنها را وارد کرده ایم.

بینا درباره علت مهاجرت گروهی جوانان کشور نیز گفت: جوانان دهه ۸۰ با جوانان دهه ۴۰، ۵۰ و ۶۰ فرق می کنند. این ها تفریح می خواهند. با اینترنت و فضای مجازی بزرگ شده اند. ما تفریح را در کار خلاصه می کردیم و با کار کردن بانشاط می شدیم؛ ولی بچه های ما این طور نیستند و نمی توانند باشند زیرا دنیا عوض شده است. هیچ زیرساختی برای تفریح به وجود نیآورده ایم، به نظرات و نیازهای آنها احترام نمی گذاریم، عقاید خودمان را خواسته ایم به آنها تحمیل کنیم و این باید باعث شده جوانان را از دست بدهیم.

وی افزود: آینده اقتصاد اصفهان به آب و هوا گره خورده است. اگر نتوانیم هوای سالم و آب به اصفهان بدهیم، آینده ای برای اقتصاد اصفهان وجود نخواهد داشت. در تاریخ چه شهرهایی بوده که خالی از سکنه شده اند؛ چون رودخانه هایشان تغییر جهت داده است. شهر علویچه چهار دهه پیش، محصول هلوی آن در خاورمیانه نمونه بود. هنوز هم در خارج از کشور مثل لهستان و ترکیه نام علویچه را به خاطر هلوی آن می شناسند. الان تمام آن باغ ها از بین رفته و درختان بریده شده است زیرا که دیگر آب و هوای آن زمان را نداریم.

این کارآفرین موفق در باره اصفهان ستیزی در کشور گفت: اصفهان ستیزی در کشور واقعاً وجود دارد. از طرف دیگر، اگر عمدی یا سهوی باشد، نتیجه هر دو یکی است؛ باید بازنگری کلی شود. ما با از بین بردن اصفهان، هویت تاریخی اصفهان را از بین می بریم. در چهار دهه مردم اصفهان سرآمد بوده اند. در صنایعی مثل فولاد، پالایشگاهی، مواد غذایی، سرامیک و سیمان در کشور اول هستیم. در اصفهان ستیزی در واقع با خودشان مقابله می کنند و می خواهند نام ایران را از بین ببرند. بخش زیادی از پیشرفت های صنعتی در استان اصفهان شکل گرفته که می توانیم در دنیا حرفی برای گفتن داشته باشیم.

وی در تمجید از حرکت اتاق بازرگانی اصفهان برای تشکیل انجمن ها و تشکل ها افزود: اتاق بازرگانی خیلی خوب این انجمن ها را تشکیل داده و عملکردش عالی است و انجمن ها هر روز نسبت به قبل قوی تر و اثرگذارتر می شوند. بنابراین، همه ما باید تلاش کنیم تا تشکل ها و N.G.O ها قوی بشوند و اگر این طور بشود، قطب های اقتصادی شکل می گیرند و کشور توسعه یافته می شود. صنعتگران هم بایستی حتماً عضو انجمن ها بشوند و مشکلات فردی خود را به صورت فردی در داخل انجمن ها جمع کنند و در کارگروه ها و شورای گفتگو مطرح کنند تا نتیجه بگیرند.

بینا گفت: من تولید کننده باید بخشی از زمانم را برای کارهای جمعی و آبادی استان از طریق اتحاد با دیگران اختصاص بدهم تا جلوی این خطرات را بگیریم و به نتیجه مطلوب دست یابم. به تمام صنعتگران توصیه می کنم و دست آنها را می بوسم. از اینکه سرمایه شان را در شهر و کشور نگه داشته اند، از آنها تشکر می کنم و به این قضیه مهم اهمیت بدهند که اگر با اتحاد، خواسته هایمان را به گوش دولتمردان برسانیم؛ می توانیم آینده روشنی را برای استان تصور کنیم. اگر اصفهان را هر کشوری داشت، به هیچ منبع درآمد دیگری نیاز نداشت.

وی در پاسخ به این پرسش که راز موفقیت تان چیست، گفت: پشتکار، پیگیری، سماجت در کار و توکل بر خدا باعث پیشرفت من شده است.

بینا در خصوص تعداد پرسنل خود گفت: در سال ۸۶ دستگاه ها را اضافه کردیم و در سال ۹۵ بالغ بر ۱۰۰ نفر نیروی ثابت و ۱۰۰ نفر هم پیمانی داشتیم؛ اما به خاطر شرایط نامناسب اقتصادی و نبودن چشم انداز روشن، نیروها را تعدیل کردیم و هم اکنون ۲۵ نفر کارمند فعال داریم و حدود ۱۵ نفر پیمانی نیز در پروژه ها با ما همکاری می کنند.